

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6481/2021
04.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилца АА из ... и мал. ББ из ..., чији је законски заступник мајка АА из ..., а које заступа пуномоћник Милан Кундачина, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., кога заступа пуномоћник Решад Плојовић, адвокат из ..., ради утврђења очинства, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 138/21 од 01.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 04.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж2 138/21 од 01.04.2021. године и пресуда Вишег суда у Београду П2 47/17 од 09.11.2020. године у ставу четвртном и шестом изреке и предмет враћа првостепеном суду, на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П2 47/17 од 09.11.2020. године утврђено је да је тужени ВВ из ... природни отац мал. ББ из ... рођене дана ...2016. године, ЈМБГ ..., уписане у матичну књигу рођених која се води за матично подручје ... под текућим бројем .. за 2016. годину од мајке АА из ...; наложено је матичару упис очинства туженог ВВ из ... у матичну књигу рођених која се води за матично подручје ... под тек. бр. .. за 2016. годину; малолетна ББ из ... је поверена мајци АА из ..., на самостално вршење родитељског права, односно на даљу негу, бригу и старање, обавезан је тужени ВВ из ... да даје на име доприноса за издржавање мал. ББ износ од 30.000,00 динара до петог у месецу за текући месец, почев од 01.06.2017. године па убудуће, док постоје законски разлози, уплатом на рачун законског заступника АА, ближе наведеном у изреци пресуде; одбијен је тужбени захтев тужилца преко досуђеног износа ставом четвртим до тражених 400 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан плаћања до петог у месецу за текући месец, почев од 01.06.2017. године па убудуће док постоје законски разлози и обавезан је тужени да тужилцама надокнади трошкове парничног поступка у износу од 503.256,40 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 138/21 од 01.04.2021. године, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена пресуде Вишег суда у Београду П2 47/17 од 09.11.2020. године у ставу четвртном и шестом изреке; одбијен је предлог тужилце и туженог за досуђење трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужиле су поднеле одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), у вези члана 202. Породичног закона, па је оценио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у ревизији се не указује посебно на остале битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, мал. тужилца ББ рођена је ...2016. године, као заједничко дете тужиле АА и туженог ВВ, који су били у емотивној вези од марта до октобра 2015. године. Од рођења мал. ББ живи са мајком, тужиљом АА која се о њој самостално брине, због чега је поверена мајци на самостално вршење родитељског права. Тужилца живи у стану који је власништво тужиле АА и који је купљен на кредит. Она је запослена на радном месту у ... као ... службеник и остварује месечну зараду од 80.000,00 динара, а поседује и аутомобил. Тужени је власник непокретности у ..., има високу стручну спрему и запослен је Привредном друштву „ГГ“ ДОО ... у ком је током 2018. године остварио просечну нето зараду у износу од 30.000,00 динара, а током 2019. године у износу од 56.333,33 динара. Тужени је једини члан наведеног привредног друштва у коме има 100% удела капитала. Увидом у биланс успеха наведеног привредног друштва утврђено је да је у периоду од 01.01.2019. године до 31.12.2019. године остварен приход од 987.000,00 динара док је за обрачунски период током 2018. године остварени приход износио 165.000,00 динара. Ово привредно друштво током 2019. године је запошљавало шесторо људи и има отворена четири активна динарска и девизна рачуна. На основу одлуке о повећању основног капитала привредног друштва „ГГ“ ДОО ... од 01.12.2019. године, дошло је до повећања од 3.827.500,00 динара, на основу позајмице туженог привредном друштву. Тужени има обавезу издржавања још два малолетна детета, старости три године и годину ипо дана. Малолетна тужилца похађа Предшколску установу „ДД“ у ..., за шта се месечно плаћа 5.336,00 динара. Такође, похвађа и радионице ... Центра за едукацију ..., у оквиру два циклуса током школске 2020/2021 године, а један циклус од 16 радионица износи 12.000,00 динара. Такође мал. ББ похађа и Центар за стране језике „Cambridge Academy“ за шта износ рате за месец октобар износи 1.500,00 динара.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су закључили да је тужени у могућности и да треба да доприноси издржавању мал. тужиле у износу од 30.000,00 динара месечно почев од 01.06.2017. године, па убудуће. При томе, нижестепени судови су имали у виду и обавезу законског издржавања туженог у односу на двоје малолетне деце, као и његов животни стандард те материјалне прилике мајке мал. тужиле и њене могућности.

Врховни касациони суд сматра да се ревизијом основано указује на погрешну примену материјалног права, због чега су нижестепени судови пропустили да утврде битне чињенице које се односе на потребе мал. тужиле, од чега зависи и одлука о висини доприноса за издржавање које тужени, као отац мал. тужиле треба да плаћа.

Чланом 73. Породичног закона прописано је да родитељи имају право и дужност да издржавају дете под условима одређеним овим законом.

У смислу наведене законске одредбе, оба родитеља су дужна да доприносе издржавању свог детета, из чега произлази да у случају када један родитељ врши

самостално родитељско право други родитељ, који не врши родитељско право, не би требало да буде обавезан да доприноси издржавању свог детета већим износом од оног који је потребан за задовољавање свих потреба малолетног детета.

У конкретном случају, судови нису на поуздан начин утврдили све потребе мал. тужиље. Наиме, из утврђеног чињеничног стања произлази да су месечне потребе мал. тужиље износ који се плаћа за вртић и два циклуса за радионицу ... Центра за едукацију из ..., те износ месечне рате за похађање центра за стране језике (5.336,00 динара, 2 циклуса током године укупно 24.000,00 динара и месечна рата за центар за стране језике 1.500,00 динара) из чега произлази да су утврђене потребе мал. тужиље око 10.000,00 динара месечно. При томе, нису утврђене потребе мал. тужиље које се тичу исхране, одевања, становања. Нижестепени судови су, утврђујући висину доприноса за мал. тужиљу, имали у виду минималну суму издржавања од 27.000,00 динара, па су туженог обавезали да плаћа месечно 30.000,00 динара, што превазилази висину потреба мал. тужиље, као и минималну суму издржавања. Зато је ревизија туженог усвојена и одлучено као у изреци пресуде.

У поновном поступку првостепени суд ће имати у виду примедбе из овог решења, те ће поуздано утврдити висину потреба мал. тужиље, након чега ће, применом критеријума за одређивање издржавања из члана 160. Породичног закона, као и члана 162. став 3. Породичног закона, донети нову одлуку о тужбеном захтеву који се односи на висину доприноса издржавања туженог за мал. тужиљу.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци решења, на основу члана 416. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић